

Pavlický zpravodaj

Vydání: 1/2020

Pavlice, dne 30.4.2020

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u dalšího vydání Pavlického zpravodaje. Svůj příspěvek začnu tím, co je teď hlavní náplní všech zpravodajských relací – koronavirem. Nyní dochází k postupnému uvolňování opatření na omezení šíření nákazy. Přesto bych Vás chtěl poprosit, abyste byli stále opatrní a nařízení dodržovali. Rád bych také poděkoval všem dobrovolníkům, kteří ušili ochranné roušky pro naše občany, kteří o ně projevili zájem. Pokud byste kdokoliv potřebovali pomoci třeba se zajištěním nákupů, léků apod., obraťte se na mě (tel. 724177016). Bude-li to v mých silách, rád Vám pomohu nebo pomoc zajistím.

Stručně bych se také zmínil o tom, co z větších akcí se letos chystá. Na začátku roku byl vybudován vrt na zalévání fotbalového hřiště. V minulých zpravodajích jsem psal o rozšíření veřejného osvětlení do míst, kde v současnosti žádné není. Jsem si jistý, že letos se tak stane. Také by mělo dojít k nasvícení kostela. Již se nám podařilo najít řešení, které vyhovuje památkářům. Pokud obdržíme krajskou dotaci, bude opravena střecha na sokolovně, která se pomalu ale jistě loupe jako perník. Mělo by dojít i na předláždění dalšího úseku chodníků.

A opět prosba na pejskaře – uklízejte prosím po svém psovi! Děkuji.

Připomenutí konce druhé světové války

Každý rok se 8. května scházíme na místním hřbitově u hrobu gardového seržanta Batyrčina, abychom si připomněli osvobození naší obce a celé republiky od nacistického Německa. Letos nám to bohužel okolnosti nedovolují. Proto mi dovoluňte připomenutí konce druhé světové války zde ve zpravodaji.

Letos je to již 75 let od ukončení druhé světové války. Války, která představuje mimořádně smutnou etapu světových dějin. Války, ve které bylo prolito mnoho nevinné krve, brutalita a krutost dosáhly nevýslovných rozměrů. Je naší morální povinností připomínat si oběti, které generace našich rodičů a prarodičů vynaložily na znovuzískání svobody.

Vzpomeňme všech padlých, kteří se aktivně podíleli na boji proti okupaci. A to jak vojáků v osvobozeneckých armádách, partyzánů, umučených a popravených v koncentračních táborech, tak i prostých občanů pomáhajících v odboji.

„Svoboda není nikdy dále než jednu generaci od vyhubení.“ Tato slova bývalého prezidenta Spojených států Ronalda Reagana si dnes můžeme připomenout a v této souvislosti se i ptát, kolik generací je potřeba, aby se zapomnělo na hrůzy jedné velké války. Kolik generací je potřeba, aby se zapomnělo, jak ta válka začala, probíhala, jaké byly její důsledky.

Myslím si, že kdo hrůzy války nezažil, nemůže si je dost dobře představit. I dnes jsou v různých částech světa vedeny války. Většinou to bereme jako informaci, která se nás netýká. Je to daleko, tak proč se bát. Měli bychom si ale uvědomit, že v dnešní době není žádná vzdálenost dost velká, aby se nedala překonat a nějaký válečný konflikt nemohl zasáhnout i nás.

Vážme si proto toho, že v našem státě žijeme 75 let bez válečného konfliktu a snažme se všichni na celém světě, aby se válečné hrůzy neopakovaly a současné konflikty ve světě, co nejdříve utichly.

Při této příležitosti bychom se mohli zamyslet nad tím, co děláme špatně, a co bychom měli udělat proto, abychom žili s větší chutí a radostí. K tomu nám nepomůže žádná vláda ani ekonomická situace.

Před pětasedmdesáti lety lidem stačil ke štěstí fakt, že zavládl vytoužený mír a že noční můra v podobě hitlerovského Německa je u konce. Lidé nic neměli, ale byli vděční za svobodu a naději, dávající příslib lepší a šťastnější budoucnosti.

My se dnes ani zdaleka nemáme špatně, netrpíme nouzí. Ale přesto jsme nespokojeni, což pociťujeme zvláště nelibě, pokud se někomu daří ještě lépe, než nám.

Pod neustálým tlakem médií, které pouze sdělují, jak se všude krade, vraždí apod., jsme zapomněli na to, že se ale také někde něco podařilo a že se někdo někde snaží cosi zlepšit. Dávno jsme zapomněli radovat se z maličkostí.

Obyvatelé Pavlic pocítili válku hned na jejím počátku. Po všeobecné mobilizaci 23. září 1938 narukovalo z Pavlic 65 vojáků. Ti se však po mnichovském diktátu vrátili domů. Do Pavlic se také stěhovaly rodiny ze zabraných Sudet. Jejich počet se na konci roku 1939 zastavil na 49. Obyvatele sužoval přidělový systém na potraviny, později i na oděvy. Postrachem občanů byla tajná policie – takzvané gestapo, které přicházelo do obce nejčastěji na nějaké anonymní udání nebo na prohlídky zásob. Všechny české nápisy musely být změněny na německo-české. Velké množství občanů bylo nasazeno na práci v říši. Z osvětových knihoven bylo zabaveno 184 knih. Četníci zabavili také všechny zbraně ve vsi. V r. 1942 byly odebrány i dva kostelní zvony.

V posledních dnech války byly na obvodu obce rozestaveny tanky a děla. Podél silnic a na veřejných cestách téměř před každým domem, ve vzdálenosti asi 40 až 50 metrů, byly vykopány zhruba 1 metr hluboké jámy, aby se v nich mohli ukrýt němečtí vojáci s pancéřovou pěstí, kteří čekali na ruské tanky. Místní obyvatelé si připravovali v polích, zejména ve stráních „Na Žlebech“ četné kryty, jichž ale nikdo v posledních dnech nevyužil. V krytech se mezitím usídlili Němci, kteří se však dávali na útěk.

Dne 8. května 1945 se po celý den shromažďovala německá vojska kolem Pavlic. Vojáci Wehrmachtu zabavovali po domech jízdní kola, některým rolníkům též koně i s vozy, aby mohli snáze prchat. V noci na středu se začala blížit sovětská vojska. Nyní nastal bezhlavý útěk Němců. Aby se jim lehčeji prchalo, zahazovali vše, co měli na vozech v pytlích jako mouku, hrách, čočku, cukr, sůl atd. Dobytek, který nemohl běžet, nechali buď volně, nebo jej zastřelili. Zůstalo zde po nich několik tanků a děl. Pušky a kulomety byly přeráženy a pohozeny i s náboji. Všude bylo i mnoho ručních granátů a pancéřových pěstí. Rudá armáda (6. a 7. gardová armáda 2. ukrajinského frontu) do Pavlic dorazila 9. května ve 2 hodiny ráno od Znojma. Okolo 5. hodiny ranní přijíždí vojáci Rudé armády ze směru od Boskovštejna. Ani oni se zde nezdržují a pokračují ku Praze.

Nyní bych rád vzpomenu na ty občany Pavlic a sousedního Grešlového Mýta, kteří během války zahynuli. Byli to Ferdinand Kulhánek, František Slabý, Jan Taflíř a Emil Málek. V neposlední řadě i gardový seržant Batyrčín, u jehož hrobu se každoročně scházíme. Čest jejich památce!

Na závěr mi dovolu, abych Vám uvedl jednu úsměvnou historku, na kterou vzpomínal pan Josef Kopeček, který jako malý jezdil na Vranovskou Ves ke své babičce: „Pavlice, Boskovštejn a Vranovská Ves tvoří vrcholy trojúhelníka se stranami asi tři až čtyři kilometry. První dvě jmenované vesnice byly v protektorátě, tedy byly české, Vranovská Ves byla už v Říši. Z nejvyššího vrcholku hnojiště na dvoře mé babičky jsem za nízkým kopcem viděl vykukovat střechy dvou boskovštejnských stavení a ve směru hlavní silnice bylo vidět i něco z Pavlic. Vymyslel jsem si následující sport: Stoje na nejvyšším vrcholku hnojiště jsem zakokrhal jako kohout. Po několikrát zakokrhlání se ozvali další kohouti z druhého konce Vranovské Vsi. Poté i kohouti z Pavlic, a když jsem byl trpělivý a kokrhal dost dlouho, bylo z dálky slabounce slyšet i kohouty z Boskovštejna. V Pavlicích i v Boskovštejně byli čeští kohouti, u nás ve Vranovské Vsi němečtí. Kokrhali všichni stejně.“

Ing. Pavel Nechvátal, starosta obce

*****

Škola

Psát článek o škole, když je zavřená, je zvláštní. Celá situace nám může pořád připadat jako sen, který je neskutečný a po probuzení se rozplyne. Realita je ovšem tady a my se s ní musíme vyrovnat.

Když jsem 10. března po poslední hodině sdělovala dětem, že se od dalšího dne školy zavírají a že budou doma, měly oči vykulené jako talíře a pusy dokořán. V další minutě začali ti, co se rychle vzpamatovali, jásat. To ovšem nevěděli, co je čeká. Pobyt doma, venku jenom s rouškou, domácí vzdělávání, absence kroužků a nejrůznějších pohybových aktivit.

Co pro nás znamená distanční vzdělávání, jsem pochopila velice brzy. Kantor musí připravit, vysvětlit a předat vzdělávací obsah rodičům a pak je celá tíha vzdělávání na nich. On je velký rozdíl otevřít knížku a učit se ve škole, kde se učí všichni a soustředit se na učení doma. Musím říci, že drtivá většina rodičů našich žáků jsou úžasná kantoři. I když mnozí chodí do zaměstnání, i když mnozí mají děti různého věku, a tedy dvojí záběr, jsou skvělí. Všechnu školní práci potom skenují nebo fotí nám kantorům, abychom si vše mohli přečíst a poskytnout jim zpětnou vazbu.

V prvním okamžiku, když jsme si s paní učitelkou šeptaly na chodbě školy, co se chystá, má první myšlenka byla: „Já to letos nenaučím“. Vždy se snažím děti předat do dalšího ročníku připravené a s přesvědčením, že páťáci budou v šestce minimálně v té lepší, úspěšnější polovině třídy. Ale nyní se už nebojím, protože díky rodičům našich žáků to letos zase dokážeme. Přeji všem pevné nervy a hodně sil, protože nás čeká do znovuotevření škol ještě dlouhý čas. Mějte se pěkně a buďte zdraví.

PaedDr. Tamara Kučerová, ředitelka

Farnost

Milí čtenáři zpravodaje,

když píšete tento příspěvek máme za sebou velikonoční svátky včetně svatého týdne, které jsme prožili poněkud jiným způsobem, než jsme mnozí zvyklí – tedy s nemožností účastnit se obřadů v místním kostele a s možností prožívat Velikonoce v malém společenství rodiny, tedy jako malá domácí církev.

Sice jsme se díky moderní technice mohli účastnit obřadů pomocí televizních přenosů z různých míst, kde se tyto obřady konaly, ale je možné, že nám pro množství zážitků a přenosů to hlavní mohlo uniknout. Rád bych tedy jako duchovní správce vyzdvihl to, co je v těchto obřadech důležité. Obnova křestního vyznání nás o velikonoční vigílii vede k připomínce vlastního křtu. Tedy našeho osobního spojení s Kristem, které je tím hlavním, co nám zůstává, i když se nemůžeme třeba společně účastnit obřadů v kostele. Čili je to to, co se máme učit prožívat za všech okolností. Tedy že jsem a stále mám být dítětem Božím již od křtu svatého, a to i v těchto podmínkách, do kterých jsme se díky všem opatřením dostali nebo dostaneme.

Použiji něco z obřadů: „My všichni, kdo máme účast na Kristově vítězství nad smrtí: Neboť křtem jsme byli spolu s Kristem pohřbeni, abychom s Kristem vstali k novému životu.“ Čili tento úvod k obnově křestního vyznání nám připomíná to, co je důležité pro náš každodenní život. Že jsme křtem zemřeli spolu s Kristem, abychom s Kristem jednou mohli žít jeho novým životem, který i nám získal svým zmrtvýchvstáním, jak si to budeme připomínat ještě celou dobu velikonoční.

Jedna velikonoční modlitba nám také říká: „Velikonočními svátostmi dals, Bože, svému lidu nový život, zůstávej s námi, nikdy nás neopouštěj a doved' nás ke slávě vzkříšení. Skrze Krista, našeho Pána.“

A to nám všem společně přeji, ať už jsme „věřící“ nebo „nevěřící“, abychom dokázali žít z Kristova zmrtvýchvstání. Protože Kristovo vítězství nad smrtí je pro nás všechny jistotou toho, že Bůh tento svět neopustil, ale naopak skrze Krista jej zachránil a nám nabízí možnost učit se poznávat a přibližovat se k tomuto Kristovu vítězství. A jednou ho také spolu s Kristem žít i ve spojení věčném.

K tomu vám žehnám a vyprošuji hodně síly a vytrvalosti.

P. ICLic. Mgr. Jiří Kryšpín Ochman, administrátor pavlický

*****

Knihovna

Z důvodu vyhlášení nouzového stavu musela být i naše knihovna od 13. 3. 2020 pro veřejnost uzavřena a zrušeny všechny plánované akce. V této době jsem využila facebookové stránky knihovny, kde jste se mohli dozvědět tipy na on-line čtení a další užitečné informace. Také jsem pro vás nakoupila a připravila k vypůjčení nové knihy. Děti se mohou těšit na jejich oblíbené příběhy o Aničce, poslední díl Deníku malého poseroutky, komiks Duchové, další díl Magických zvířat, Strašidelné knihovny a Mimoňek. Z novinek pro dospělé čtenáře vybírám např. Šikmý kostel, Chirurg od znojenské spisovatelky Petry Dvořákové, Úniková hra, Papírové panenky, ...

Od čtvrtka 30.4. bude naše knihovna pět otevřena. Vstup bude povolen pouze jednotlivě s nasazenou rouškou a po desinfekci rukou (desinfekce bude nachystána u vstupu). Doufám, že se už tato situace nezmění a budeme se opět moci vídat každý čtvrtek od 16.15 – 18.15 hodin.

Těší se na Vás Ing. Jana Nachtnebová, knihovnice

*****

Orel

Milí spoluobčané,

přináším aktuální informace o dění v pavlickém spolku Orel. Začátek roku jsme zahájili tradičně pořádáním jubilejního orelského plesu, který se opravdu vydařil. Ještě před vypuknutím epidemie se konal pro děti karneval.

Nastalá situace však nedovoluje shromažďování, ani užívání našeho sportovního areálu tak, jak by si zasloužil. Rozhodli jsme tedy, že pout'ové stavění máje pro letošní rok zrušíme, stejně jako volejbalový turnaj.

Dobrou zprávou je, že během května se znovu otevřou kurty i tělocvična s posilovnou v Orlovně. Pevně doufáme, že se společně opět setkáme v říjnu a oslavíme posvícení, jak se sluší a patří.

Přejeme vám krásné jarní dny plné sluníčka, pohody a zdraví.

Bc. Tereza Taflířová, kulturní referentka Orla Pavlice

*****

TJ Pavlice

Jak jistě víte, pandemie zastavila všechny amatérské fotbalové soutěže. Tým mužů se tedy umístil na konečném druhém místě, za suverénním týmem Micmanic. Se stejnými soupeři se tak budeme potkávat i v nadcházející sezóně, která by měla odstartovat druhý týden v srpnu. Na hřiště bychom se však měli dostat

o něco dříve a to díky „regionálnímu“ poháru mezi týmy Pavlic, Blížkovic, Jevišovic, Hostimi a Blatnice. V těchto zápasech se předvedeme ve zbrusu nových dresech.

O své zápasy bohužel také přišla mládež TJ Pavlice. I přes početnou mládežnickou základnu uvítáme do svých řad nové zájemce. Pokud se rozhodnete zapojit své děti, kontaktujte nás prosím co nejdříve. Přihlášky soutěží se podávají už začátkem června, i když jsou soutěže rozehrány až v srpnu a počet dětí je zásadní pro danou kategorii! Trenérů mládeže není nikdy dost, proto mezi sebou rádi přivítáme nové trenéry, ať z řad rodičů nebo kohokoliv jiného. Neváhejte nás kontaktovat. Mládež se již může těšit na nové bezpečnostní hliníkové branky, které byly pořízeny z dotace MŠMT. I letos byla podána žádost o podporu mládeže TJ Pavlice na nadaci společnosti ČEZ.

Stejně jak minulý rok, tak i letos jsme zapojeni do projektu Kopemezařad.cz, díky kterému jsme se na jaře podívali na dva dny do Mnichova na utkání Bayernu Mnichov. Letos opět atakujeme nejvyšší příčky. Doufáme, že nás čeká další výlet na zápas Bundesligy, nebo exhibiční zápas proti osobnostem na našem hřišti. Podrobnosti můžete sledovat na stránce www.kopemezařad.cz.

Letos se bohužel neuskuteční tradiční pálení čarodějnic v areálu TJ Pavlice, ale pokud nám to vládní nařízení dovolí, uskuteční se v pátek 31.7.2020 od 20:00 tradiční venkovní taneční zábava se skupinou Vicomt a hned v sobotu 1.8.2020 od 14:00 Prázdninový den pro děti v areálu TJ Pavlice.

Závěrem dovoluji, abych poděkoval dosavadním sponzorům TJ Pavlice v tomto roce, a to jmenovitě JH truhlářství, Autodoprava Konvalina, projektu Šetřímeobčanům zastoupeného p. Pacherem a firmě PCserv.cz. Věříme, že nás i letos podpoří sponzoři z minulých let. Nesmíme také zapomenout na obec Pavlice, která nás podporuje každý rok formou dotace. I když se fotbal nehraje, údržba hřiště je nutná a stojí nemalé finanční prostředky. Také vznikl banner s obecními symboly, který bude v areálu TJ Pavlice viset. Veškeré informace a události můžete sledovat na Facebooku TJ Pavlice (<https://www.facebook.com/TJPavlice>) a budete vždy včas o všem informováni.

Bc. Václav Březina, předseda TJ

*****

Různé

Výsledky Tříkrálové sbírky 2020

První víkend v lednu koledovali v naší obci Tříkráloví koledníci již podvacáté. Celkem jsme v letošním roce přispěli na charitní činnost částkou 18.879,- Kč.

Chtěla bych poděkovat všem koledníkům, kteří se za dvacet let konání sbírky podíleli na její organizaci. Dík patří i vám všem, kterým není lhostejný osud znevýhodněných spoluobčanů a lidí v nouzi a kteří jste sbírku dvacet let podporovali.

Přeji nám všem do dalších let hodně zdraví, štěstí a otevřená srdce pro pomoc bližním.

Rok	Pavlice	Grešlové Mýto	Okres Znojmo celkem	Rok	Pavlice	Grešlové Mýto	Okres Znojmo celkem
2001	13.194,50	3.920,-	265.051,-	2011	15.302,-	4.780,-	1.504.005,-
2002	11.752,-	5.023,-	414.504,90	2012	15.260,-	4.667,-	1.575.622,-
2003	13.570,-	5.661,-	666.994,80	2013	14.376,-	4.894,-	1.566.365,-
2004	12.598,-	4.470,-	752.047,-	2014	15.973,-	5.379,-	1.690.606,-
2005	16.213,50	5.161,-	981.990,50	2015	16.071,-	5.424,-	1.800.689,-
2006	15.038,-	5.088,50	965.430,-	2016	15.421,-	5.640,-	1.956.936,-
2007	13.180,-	5.631,50	1.151.665,50	2017	17.529,-	6.922,-	2.016.318,-
2008	14.952,50	5.481,-	1.132.199,-	2018	17.110,-	7.342,-	2.252.594,-
2009	16.501,-	5.900,-	1.356.833,50	2019	20.074,-	6.527,-	2.346.252,-
2010	16.135,-	5.057,-	1.398.569,-	2020	18.879,-	8.521,-	2.519.850,-

(65 % se vrací zpět pro potřeby Oblastní charity Znojmo, 15 % je použito pro potřeby Diecézní charity Brno, 10 % jde na humanitární pomoc do zahraničí, 5 % je použito pro potřeby Charity ČR, 5 % je určeno na režii sbírky.)

Za farní charitu Ludmila Čechová

Setkání seniorů

Jak jistě chápete, není možné v současné situaci, kdy je zakázáno shromažďování většího počtu osob, setkání seniorů uspořádat. Pokud okolnosti dovolí, bude pro Vás samozřejmě setkání uspořádáno. O termínu budete včas informováni.

Odkládejte **ZDARMA** vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- Můžete je odevzdat **prodeji** při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst** – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na www.elektrowin.cz

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?

Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

www.elektrowin.cz